

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7SaZ/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200812
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Jelinková Dudzíková LL.M
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1022200812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Danou Jelinkovou Dudzíkovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: P. S., nar. XX.XX.XXXX, ruskej štátnej príslušnosti, cestovný pas RF č. XXNoXXXXXXXX, adresa posledného trvalého pobytu v krajine pôvodu Q., T. O. Q., P. X/X, O. Č.. XX, Y., počas pobytu na území Slovenskej republiky v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Medveďove, zastúpený: Slovenskou humanitárnou radou, o.z., Budyšínska 1, 831 03 Bratislava, IČO: 173 160 14, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, so sídlom Pivonková 6, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ČAS: MU-PO-350-29/2021-Ž zo dňa 06.05.2022 o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany žalobcovi, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Administratívne konanie a rozhodnutie žalovaného

1. Žalobca pred pracovníkmi Útvary policajného zaistenia pre cudzincov (ďalej len „ÚPZ“) v Sečovciach 8. novembra 2021 požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z dôvodu, že má obavu o svoj život v domovskej krajine. Do ÚPZ v Sečovciach bol umiestnený na základe rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Trnava o zaistení v konaní o zaistení na účel výkonu trestu vyhostenia Č.p.: P-HCP-BA9-103- 017/2021 -AV z 24. októbra 2021.

2. V rámci administratívneho konania bol vykonaný so žalobcom dňa 2. decembra 2021 pohovor, v ktorom uviedol o.i., že na území SR pricestoval prvýkrát na svoj vlastný cestovný pas opatrený lotyšskými vízami legálnym spôsobom v októbri 2017. Chcel si založiť na území SR spoločnosť a začať podnikáť. Obrátil sa na firmu Partners s.r.o., ktorá mu mala sprostredkovať vstup do spoločnosti, ktorej názov si nepamätá. Po podaní žiadosti sa vrátil do Moskvy, kde čakal na povolenie na pobyt od firmy Partners s.r.o. V máji 2018 dostal od tejto firmy písomnú odpoveď, že sa to nepodarilo vybaviť. Preto v júni 2018 vycestoval do SR a v Bratislave požiadal o vydanie živnostenského listu. Následne, už so živnostenským listom, sa vrátil späť do Moskvy, kde na veľvyslanectve SR požiadal o vydanie pracovných víz v SR. Tie dostal 5. alebo 6. septembra 2018 a letecky vycestoval z krajiny. Na území SR zastupoval firmu SK IM EX, pričom predmetom podnikania bol obchodovanie s motorovými olejmi. Tam pracoval do februára 2021, kedy bol zadržaný za krádež alkoholu. Bol odsúdený na tri mesiace podmienene. Po troch týždňoch opäť ukradol v obchode fľašu vodky, to už bol odsúdený na šesť mesiacov nepodmienečne a bol mu uložený trest vyhostenia. Po prepustení z výkonu trestu odňatia

slobody v Trnave, bol umiestnený do ÚPZ Sečovce. Žalobca sa v priebehu pohovoru vyjadril aj k zápisnici, ktorá s ním bola spísaná na Oddelení cudzineckej polície PZ Trnava 24. októbra 2021, kde uviedol, že v RF mu nehrozí prenasledovanie z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodu zastávania určitých politických dôvodov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine. Rovnako mu v RF nehrozí mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest. Preto na území SR azyl nežiada a chce sa slobodne a dobrovoľne vrátiť do RF. Uviedol, že už v Trnave prehlásil, že žiada na území SR o udelenie azylu, no povedali mu, že je k tomu potrebných veľa dokumentov, a že o azyl môže požiadať v ÚPZ Sečovce. Na otázku, prečo nepožiadal o udelenie azylu hneď po jeho umiestnení v ÚPZ Sečovce odpovedal, že sa chcel vrátiť do RF. V tejto zápisnici mu bola položená otázka, či bol z nejakej krajiny Európskej únie vyhostený, na ktorú odpovedal, že nebol. Z pohovoru, ako aj na základe zaobstaraných informácií vyplynulo, že bol vyhostený z Českej republiky. Tento rozpor vysvetlil tým, že otázku o vyhostení nepočul, vlastne ani nebral otázky vážne, keďže malo dôjsť k rýchlemu transportu do ÚPZ Sečovce. V pohovore na otázku, či používal niekedy iné priezviská alebo mená, odpovedal, že nepoužíval. Z informácií zabezpečených žalovaným však vyplýva, že na území Českej republiky používal osobné doklady na meno I. A.. Preto mu bola položená otázka, či trvá na svojom vyjadrení, že nepoužíval iné mená, alebo priezviská. Odpoveďou bolo, že v Českej republike mal doklady na iné meno.

3. Žalovaný uskutočnil so žalobcom 20. apríla 2022 doplňujúci pohovor, v ktorom mu dal priestor, aby uviedol informácie ohľadne svojej spolupráce s členmi politického štábu opozičného politika U..U.. K.Ě., ktorému mal prostredníctvom členov jeho štábu poskytovať vlastnoručne natočené videá o blahobyte štátnych zamestnancov Ruských železničných dráh (ďalej len „RŽD“), ktoré K. následne zverejšoval na svojich internetových portáloch. Hneď v úvode uviedol, že nespolupracoval so žiadnym členom politického štábu opozičného politika Alexeja U. K.. Mal iba kamaráta, K. S., ktorý bol osobným strážcom F. S., ktorý má mať v RF svoju opozičnú politickú stranu. Tomuto kamarátovi v júli 2015 odovzdal dve videonahrávky, ktoré urobil na svojom mobilnom telefóne. Ten ich následne zdieľal na facebookovej skupine „Spolužiaci“. Žalobcovi zabezpečil H. v priestoroch relaxačného zariadenia RŽD, v rezidencii „Penzión Čemomorie Jakunina“ v meste Soči dovolenku. Počas tejto dovolenky mu oznámil, že má vziať od primátora mesta Soči nejaké dokumenty. Po kontaktovaní ho primátor (meno primátora si nepamätá) zavolať do reštaurácie, kde práve prebiehalo rokovanie primátora mesta. Po jeho príchode ho požiadal, aby na neho počkal, nakoľko pre dokumenty musel ísť do inej miestnosti. Počas čakania (asi 10 min.) začal na svoj mobil nahrávať rokovanie, lebo mal inú predstavu o rokovaní, kde sa preberajú štátne záležitosti. Nepáčilo sa mu, kde sa koná zasadanie, že sa to dialo počas stolovania, že sa pil alkohol a že tam boli ľudia oblečení v tričkách a šortkách. Druhá nahrávka vznikla priamo v relaxačnom zariadení RŽD, kde žalobca chcel zachytiť komfort, ktorý majú zamestnanci RŽD v tomto zariadení k dispozícii.

4. Dňa 06.05.2022 vydal žalovaný rozhodnutie ČAS: MU-PO-350-29/2021-Ž (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým podľa ustanovenia § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o azyle“) žalobcovi neudelil azyl a súčasne mu podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle neposkytol doplnkovú ochranu.

5. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobcu možno označiť za nedôveryhodnú osobu z dôvodov konkrétne uvedených v napadnutom rozhodnutí. Taktiež žalovaný uviedol, že žalobcom prezentovaná obava o život je nedôveryhodná, keďže po údajnom nútenom odchode z krajiny pôvodu z obavy o svoj život v apríli 2018, sa žalobca niekoľkokrát vrátil do miesta svojho bydliska, napriek tomu, že ho údajne v jeho bydlisku navštevovali zamestnanci Interného sledovania federálnej služby RF, ktorí aj za pomoci fyzického násillia ho nútili k spolupráci. Údajná obava o život žalobcu nebola prekážkou, aby sa niekoľkokrát legálne, na svoj vlastný cestovný pas vrátil a pobýval v mieste svojho bydliska, kde mu hrozilo údajné nebezpečenstvo, pred ktorým utekal, dokonca kontaktoval inštitúciu Ministerstvo vnútra RF, ktorá bola údajne zodpovedná za jeho problémy v krajine pôvodu. Za účelom vybavenia prechodného pobytu na území SR si v čase, keď mal obavu o svoj život, ktorú predstavovali zamestnanci Interného sledovania federálnej služby RF vybavil 4. júna 2018 v mieste pobytu v Moskve výpis registra trestov na Ministerstve vnútra RF. Taktiež si v tomto čase v Moskve vybavil lotyšské vízum (od 17. mája 2018 do 16. novembra 2018).

6. Žalovaný dospel k záveru, že žalobcom prezentované dôvody, ktorými odôvodňoval svoju

žiadosť o udelenie azylu na území SR, nezakladajú relevantný dôvod na udelenie azylu, nakoľko nimi neboli preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu. Taktiež nebolo preukázané prenasledovanie žalobcu v krajine pôvodu za uplatňovanie politických práv a slobôd. Naopak, na základe vykonaného vyhodnotenia a komplexného posúdenia možno žalobcu označiť ako nedôveryhodnú osobu, ktorého obavu o život, ktorú prezentoval ako dôvod svojej žiadosti o azyl, možno označiť taktiež ako nedôveryhodnú. Keďže v priebehu konania neboli zistené žiadne indicie, na základe ktorých by bolo možné prípadné ohrozenie jeho bezpečnosti spájať s jeho rasou, náboženským alebo politickým presvedčením, žalovaný objektívne konštatoval, že v jeho prípade neboli splnené podmienky § 8 zákona o azyle, a preto mu azyl nebol udelený. Keďže žalobca nemá na území SR žiadnych rodinných príslušníkov s udeleným azylom, v jeho prípade neboli splnené ani podmienky pre udelenie azylu v zmysle § 10 zákona o azyle, t. j. na účel zlúčenia rodiny. Vzhľadom na to, že neboli splnené dôvody na udelenie azylu, správny orgán súčasne posúdil, či žalobca spĺňa dôvody na poskytnutie doplnkovej ochrany uvedené v § 13a a § 13b zákona o azyle a po vyhodnotení všetkých získaných informácií rozhodol, že doplnkovú ochranu žalobcovi neposkytol, vo vzťahu k eventuálnemu zlúčeniu rodiny s poukazom na to, žalobca na území SR nemá žiadnych rodinných príslušníkov s poskytnutou doplnkovou ochranou.

II.

Žaloba

7. Správnou žalobou odoslanou na poštovú prepravu dňa 17.06.2022 a doručenou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) dňa 20.06.2022 sa žalobca v zákonom stanovenej lehote domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

8. Poukazuje na to, že Slovenskú republiku považuje Rusko v kontexte vojnového konfliktu na Ukrajine za nepriateľskú krajinu a žalobca požiadal o azyl z politických dôvodov v "nepriateľskej krajine", resp. v minulosti tu pracoval, či podnikal, bude v prípade návratu do krajiny pôvodu automaticky považovaný za zradcu Ruskej federácie, či ruského národa, za čo mu hrozí prenasledovanie z politických dôvodov. Uvedené žalobcovi hrozí o to viac, že v čase svojho života v Rusku bol členom politickej strany Vladimíra Putina, Jedinaja Rossija a pracoval v ruskom štátnom podniku RDŽ (ruské železničné dráhy) a aj napriek tomu odoslal videonahrávky zachytávajúce blahobyt štátnych zamestnancov, z ktorých všetci boli členmi tejto politickej strany, opozičnej strane Garryho Kasparova. Ruské štátne orgány chystajú k vážnym represáliám voči ruským štátnym občanom "prozápadne naladeným", pričom žiadosť o azyl v "nepriateľskej krajine" považuje ešte za vyššiu úroveň opozičného myslenia a správania sa žalobcu, v porovnaní napríklad s podnikaním, či zamestnaním sa v niektorej nepriateľskej krajine. Vzhľadom na aktuálny vývoj situácie jednak na Ukrajine a taktiež aj v Rusku, bol žalovaný povinný zabezpečiť a prihliadnuť aj na informácie o vytvorení zoznamu nepriateľských krajín Ruskou federáciou a taktiež aj o možnom riziku, ktoré z vyššie uvedených dôvodov hrozí žalobcovi v krajine pôvodu a doložiť ich do administratívneho spisu a následne relevantne aj posúdiť.

9. Vzhľadom na to, že po podaní žiadosti o azyl žiadateľom dňa 08. 11. 2021 na území Slovenskej republiky, došlo dňa 24. 02. 2022 k napadnutiu Ukrajiny Ruskou federáciou má za to, že žalobca spĺňa podmienky, aby mohol byť kvalifikovaný ako utečenec "sur place". Z aktuálnej bezpečnostnej situácie v krajine Ruská federácia je jednoznačne zrejmé, že počas doby pobytu žalobcu na území Slovenskej republiky došlo v Ruskej federácii k takej zmene bezpečnostnej a politickej situácie, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený prenasledovaniu z politických dôvodov a reálnej hrozbe vážneho bezprávia v podobe mučenia, alebo neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, či trestu jednak za jeho pracovné aktivity na Slovensku, ale predovšetkým za podanie žiadosti o azyl z politických dôvodov.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 28.06.2022 uviedol, že žalobu navrhuje zamietnuť. V súvislosti s tvrdeniami právnej zástupkyne žalobcu o prenasledovaní žalobcu z dôvodu imputovaných politických názorov pretože pracoval, podnikal a požiadal o udelenie azylu na Slovensku, teda v „nepriateľskej krajine“, žalovaný zdôraznil, že žalobca na týchto skutočnostiach nestaval svoju žiadosť o udelenie azylu. Poukazuje na to, že povinnosť zistiť skutočný stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov má žalovaný len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Nesúhlasí s úvahou právnej zástupkyne žalobcu o imputovaných politických názoroch a o považovaní žalobcu za zradcu Ruska. Nie je žalovanému známe, že by žalobca vyvíjal nejakú „nepriateľskú činnosť“, pre ktorú by mohol byť považovaný za zradcu či odporcu existujúceho politického režimu v Rusku. Je až iluzórne predpokladať, že skutočnosť, že mal žalobca na našom území udelený prechodný pobyt za účelom podnikania vypovedá o kolaborácii so Slovenskou republikou. Poukazuje na rozhodujúcu skutočnosť, že žalobca požiadal o udelenie azylu dňa 8.11.2021 po tom, čo bol zaistený na účel výkonu trestu vyhostenia. Žalobca sa opakovane dopustil na našom území trestného činu, v prvom prípade mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na tri mesiace, v druhom prípade trest odňatia slobody na 6 mesiacov a trest vyhostenia z územia SR na 5 rokov. Je zrejmé, že o azyl požiadal preto, aby sa vyhol trestu vyhostenia. Informácia o tom, že konkrétna osoba požiadala na území SR o udelenie azylu v žiadnom prípade nemôže byť poskytnutá krajine pôvodu, nakoľko ide o veľmi citlivú tému a dotknutej osobe by v budúcnosti skutočne mohla byť spôsobená ujma. Preto žalovaný, a ani iný orgán verejnej správy, takéto informácie do krajiny pôvodu ani neposkytne. Poukazuje pritom na § 49 ods. 3 zákona o azyle a o.i. aj o dobrú prax orgánov verejnej moci, ktorá bola zaužívaná a dôsledne rešpektovaná už pred prijatím novely č. 198/2018, ktorá tento zákaz explicitne zaviedla.

IV.

Relevantné právne predpisy

11. Podľa § 207 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), žalobca sa môže správnu žalobou domáhať preskúmania rozhodnutí alebo opatrení vo veciach azylu vydaných orgánmi verejnej správy podľa osobitného predpisu.

12. Podľa § 207 ods. 2 SSP, pod rozhodnutiami alebo opatreniami vo veciach azylu podľa odseku 1 sa rozumejú rozhodnutia alebo opatrenia týkajúce sa azylu, doplnkovej ochrany, dočasného útočiska a odovzdania do iného štátu, ktorých vydanie umožňuje osobitný predpis.

13. Podľa § 134 ods. 2 písm.e) SSP, správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d).

14. Podľa § 135 ods. 2 písm.a) SSP, pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k).

15. Podľa § 206 ods. 3 SSP, správny súd posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je pri svojom rozhodovaní viazaný žalobnými bodmi.

16. Podľa § 206 ods. 4 SSP, pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia.

17. Podľa § 219 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o azyle, prenasledovaním sa rozumie závažné alebo opakované konanie spôsobujúce vážne porušovanie základných ľudských práv alebo súbeh rôznych opatrení, ktorý postihuje jednotlivca podobným spôsobom, ktoré spočíva najmä v

1. použitím fyzického alebo psychického násillia vrátane sexuálneho násillia,
2. zákonných, správnych, policajných alebo súdnych opatreniach, ktoré sú diskriminačné alebo sú vykonávané diskriminačným spôsobom,
3. odmietnutí súdnej ochrany, ktoré vedie k neprimeranému alebo diskriminačnému potrestaniu,
4. neprimeranom alebo diskriminačnom trestnom stíhaní alebo treste,

5. trestnom stíhaní alebo treste za odmietnutie výkonu vojenskej služby v čase konfliktu, ak by výkon vojenskej služby zahŕňal trestné činy alebo činy uvedené v § 13 ods. 2,
6. konaní namierenom proti osobám určitého pohlavia alebo proti deťom.

19. Podľa § 8 písm. a) a b) zákona o azyle, ministerstvo udelí azyl žiadateľovi, ktorý
a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

20. Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle, ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky podľa § 8 alebo nespĺňa podmienky podľa § 10.

21. Podľa § 13a zákona o azyle, ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 13b ods. 1 zákona o azyle, ministerstvo na účel zlúčenia rodiny poskytne doplnkovú ochranu, ak tento zákon neustanovuje inak,

a) manželovi cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/480/20210101.html>>, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď cudzinec odišiel z krajiny pôvodu a tento cudzinec so zlúčením vopred písomne súhlasí,

b) slobodným deťom cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/480/20210101.html>>, alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo

c) rodičom slobodného cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/480/20210101.html>>, mladšieho ako 18 rokov alebo osobe, ktorej bol zverený do osobnej starostlivosti, ak s tým cudzinec, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, vopred písomne súhlasí.

23. Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle, ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

24. Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle, ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; to neplatí, ak rozhodne o

a) neudelení azylu a cudzinec už má poskytnutú doplnkovú ochranu podľa § 13a alebo udelený azyl, alebo

b) odňatí azylu podľa § 15 ods. 3 písm. c).

25. Podľa § 19a ods. 1 písm. a), b) a c) zákona o azyle, ministerstvo posúdi každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo a zohľadní pritom

a) všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú,

b) vyhlásenia a dokumentáciu predloženú žiadateľom vrátane informácií o tom, či bol alebo môže byť subjektom prenasledovania alebo vážneho bezprávia,

c) postavenie a osobné pomery žiadateľa vrátane jeho pôvodu, pohlavia a veku.

26. Podľa § 19a ods. 4 písm. d) zákona o azyle, ministerstvo pri posudzovaní dôvodov prenasledovania vychádza z toho, že politické názory zahŕňajú najmä zastávanie názorov, myšlienok alebo presvedčenia o možných pôvodcoch prenasledovania a ich politik alebo postupov bez ohľadu na to, či žiadateľ podľa týchto názorov, myšlienok alebo presvedčenia konal.

27. Podľa § 19a ods. 4 písm. e) zákona o azyle, ministerstvo pri posudzovaní dôvodov prenasledovania vychádza z toho, že skupina tvorí určitú sociálnu skupinu najmä vtedy, ak príslušníci skupiny zdieľajú vrodené charakteristické črty alebo spoločný pôvod, ktoré nemožno zmeniť, alebo zdieľajú charakteristiku alebo presvedčenie, ktoré sú tak závažné pre ich identitu alebo svedomie, že daná osoba by nemala byť nútená, aby sa ich zriekla a okolitou spoločnosťou je vnímaná ako odlišná; v závislosti od

okolností v krajine pôvodu, určitá sociálna skupina môže predstavovať skupinu založenú na spoločnej charakteristickej črte sexuálnej orientácie, pričom túto orientáciu nemožno chápať tak, že zahŕňa činy považované za trestné podľa osobitného predpisu. 7a) Poznámka súdu : Odkaz pod 7a - Trestný zákon.

28. Podľa § 19a ods. 6 zákona o azyle, pri posudzovaní žiadosti o udelenie azylu sa neprihliada na to, či žiadateľ skutočne má rasové, náboženské, národnostné, sociálne alebo politické charakteristické črty, ktoré spôsobujú jeho prenasledovanie, ak sú mu prisudzované pôvodcom prenasledovania.

V.

Posúdenie veci správnym súdom

29. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) ako vecne, miestne a kauzálne príslušný podľa § 10, §13 ods. 3, § 17 písm.a) SSP v konaní o žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie podľa § 206 až § 220 SSP, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a priebeh administratívneho konania, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, posúdil správnu žalobu neformálne neviazaný pri svojom rozhodovaní žalobnými bodmi podľa § 206 ods. 3 SSP, podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko boli splnené podmienky podľa § 137 ods. 4 SSP.

30. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného ČAS: MU-PO-350-29/2021-Ž zo dňa 06.05.2022, ktoré žalobca napadol správnou žalobou v celom jeho rozsahu.

31. Inštitút azylu nie je univerzálnym inštitútom, prostredníctvom ktorého možno dosiahnuť legalizáciu pobytu v členskom štáte Európskej únie. Pre udelenie medzinárodnej ochrany je nevyhnutné splniť úzko koncipované podmienky, ktoré sú v zákone o azyle špecifikované. Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu alebo z dôvodu prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd v krajine pôvodu. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d) zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8SŽa/41/2009 zo dňa 04.08.2009).

32. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má žalovaný len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by žalovanému vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8SŽa/34/2009 zo dňa 01.07.2009). Zásada tzv. materiálnej pravdy má v konaní o udelenie azylu svoje špecifiká spočívajúce v pravidelnej nedostatočnosti dôkazov preukazujúcich dôveryhodnosť žiadateľových tvrdení. Je však na správnom orgáne, aby preukázal, či vyvrátil pravdivosť žiadateľových tvrdení, a to buď úplne nevyvrátiteľne zistením presných okolností viažucich sa na tvrdenie žiadateľa o azyl, alebo aspoň s takou mierou pravdepodobnosti, ktorá nevyvoláva zásadné pochybnosti o správnosti úsudku správneho orgánu. Konanie o medzinárodnej ochrane je špecifickým tým, že je v ňom často nutné rozhodovať za situácie dôkaznej núdze, že ide o prospektívne rozhodovania (t. j. posudzuje sa

opodstatnenia strachu z prenasledovania, či riziko vážneho bezprávia v budúcnosti), a že nesprávne rozhodnutie má pre sťažovateľa obzvlášť závažné dôsledky. Týmto špecifikám konania o medzinárodnej ochrane zodpovedá aj štandard a rozloženie dôkazného bremena, ktoré sú vychýlené v prospech žiadateľa o medzinárodnú ochranu. Pokiaľ ide o bremeno tvrdenia v konaní vo veci medzinárodnej ochrany, to zaťažuje žiadateľa o medzinárodnú ochranu. Je nesporné, že ak by sťažovateľ ani nenamietal skutočnosti svedčiace o tom, že došlo, alebo že by potenciálne mohlo dôjsť k zásahu do jeho ľudských práv v zmysle ustanovenia § 8 zákona o azyle, potom nie je potrebné sa situáciou v jeho krajine pôvodu do detailu zaoberať. V prípade, že žiadateľ o udelenie medzinárodnej ochrany však uvádza skutočnosti podraditeľné pod taxatívny výpočet dôvodov pre udelenie azylu v zmysle ustanovenia § 8 zákona o azyle, potom je potrebné žiadateľom uvádzané skutočnosti konfrontovať so zisteniami týkajúcimi sa politického prostredia v krajine pôvodu žiadateľa. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, to je už výraznejšie rozložené medzi žiadateľom o medzinárodnú ochranu a správny orgán. Preukazovať jednotlivé fakty je povinný primárne žiadateľ, avšak správny orgán je povinný zabezpečiť k danej žiadosti o medzinárodnú ochranu maximálne možné množstvo dôkazov a informácií, a to ako tých, ktoré vyvracajú tvrdenie žiadateľa, ako aj tých, ktoré ich podporujú. Správny orgán vo veciach medzinárodnej ochrany nesie zodpovednosť za náležité zistenie reálií o krajine pôvodu. Špecifikom konania vo veci medzinárodnej ochrany je rovnako zásada, že pri splnení daných podmienok sa uplatňuje pravidlo „v prípade pochybností v prospech žiadateľa o medzinárodnú ochranu“ („benefit of doubt“). Ak sú dané skutočnosti, na základe ktorých možno predpokladať, že k porušeniu základných ľudských práv a slobôd žiadateľov o azyl došlo, alebo mohlo by vzhľadom na postavenie žiadateľa v spoločnosti, s prihliadnutím na jeho presvedčenie, názorom, správanie atď., dôjsť, a správny orgán nemá dostatok dôkazov o tom, že to tak nebolo, alebo nemohlo by v budúcnosti byť, potom tieto skutočnosti musí správny orgán v situácii dôkaznej núdze zohľadniť, a to v prospech žiadateľa o azyl (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10SžA/10/2015 zo dňa 23.05.2015).

33. Správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/16/2021 zo dňa 03.04.2021, právoplatným dňa 03.04.2021, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace a súd mu výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Z administratívneho spisu tiež vyplýva, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/107/2021 zo dňa 27.04.2021, právoplatným dňa 27.04.2021, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, čím spáchal úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a bol mu uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov.

34. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Trnava o zaistení zo dňa 24.10.2021 č.p.: PPZ-HCP-BA9-103-017/2021-AV bol žalobca dňa 24.10.2021 o 16.50 hod zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z.z. na účel výkonu trestu vyhostenia so stanovenou dĺžkou zaistenia do 23.11.2021 a umiestnením do útvaru policajného zaistenia pre cudzincov.

35. V administratívnom spise je založená zápisnica č.p. PPZ-HCP-BA9-103-012/2020-AV zo dňa 24.10.2021 spísaná Prezidiom Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície PZ Trnava, ktorej predmetom je vyjadrenie žalobcu ako účastníka konania podľa § 22 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní týkajúce sa zaistenia a trestu vyhostenia z územia SR. V nej žalobca na otázku, či mu hrozí v krajine pôvodu - Rusku alebo v krajine, do ktorej sa chce dobrovoľne vrátiť prenasledovanie z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodu zastávania určitých politických názorov alebo zastávania príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, či mu bol v niektorej krajine uložený trest smrti alebo je predpoklad, že by v prebiehajúcom trestnom konaní mohol byť uložený a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do niektorej tretej krajiny alebo do krajiny, do ktorej sa chce vrátiť, uviedol: „Nie, v domovskom štáte v Rusku mi nič z uvedeného nehrozí a chcem sa slobodne a dobrovoľne do Ruska vrátiť.“ Na otázku, či žalobca žiada o azyl na území Slovenskej republiky žalobca odpovedal „Toho času nežiadam o udelenie azylu na území Slovenskej republiky.“ Žalobca zároveň v závere zápisnice na otázku správneho orgánu, či porozumel všetkým otázkam, ktoré mu boli položené zo strany správneho orgánu uviedol:

„Áno všetkým otázkam, ktoré mi boli položené zo strany správneho orgánu som v plnej miere porozumel a pravdivo som na ne odpovedal.“

36. V administratívnom spise sa nachádza aj záznam z pohovoru k žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území SR, vyhotovený dňa 03.11.2017 Konzulárnym oddelením Zastupiteľského úradu SR v Moskve, v ktorom žalobca uviedol, že v prípade, že nebude v podnikaní na území SR úspešný, vráti sa do domovského štátu, do Ruska.

37. Správny súd uvádza, že žalobca v doplňujúcom pohovore v azylovom konaní dňa 20.04.2022 vo vzťahu k jeho vstupnému pohovoru, v ktorom neuviedol svoje obavy z návratu do RF resp. do inej krajiny, odpovedal, že „bol to prvý pohovor, bol som popletený, unavený asi som na to zabudol.“ Žalobca taktiež uviedol vo vzťahu k obsahu zápisnice č.p. PPZ-HCP-BA9-103-012/2020-AV zo dňa 24.10.2021, že čo sa týka neexistencie prekážok vycestovania a nebezpečenstva, žalobca „také nič v uvedenej zápisnici nepovedal, tieto informácie uviedol sám zapisovateľ.“

38. Správny súd v súvislosti s prejednávanou vecou poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 SžoKS 102/06, v zmysle ktorého: „môžu byť za prenasledovanie považované také znášané alebo obávané akty, ktoré musia byť dostatočne závažné svojím charakterom alebo opakovaním sa, musia pritom preukázateľne brániť osobe, ktorá ich znáša, ďalej žiť vo svojej krajine pôvodu, a tiež musia vychádzať zo skutočností uvedených v čl. 1A Ženevského dohovoru, teda z príslušnosti k rase, náboženstvu, národnosti, inej sociálnej skupine alebo politickým názorom. Ohrozenie slobody alebo života z vyššie uvedených dôvodov predstavuje perzekúciu, t.j. činnosť diskriminačného alebo veľmi urážlivého charakteru, vykonávanú prostredníctvom úradov krajiny alebo realizovanú skupinami obyvateľstva, ak je úradmi tolerovaná alebo ak úrady nie sú schopné a ochotné zaistiť potrebnú ochranu perzekvovaných“.

39. V obdobnom rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Sžak/12/2019 zo dňa 22.10.2019 súd skonštatoval: „aj v prípade, že by sťažovateľ odlišné politické názory mal, tieto v žiadnom prípade neprezentoval. Na druhej strane, ani v zmysle ust. § 19a ods. 6 zák. č. 480/2002 Z.z. pri posudzovaní žiadosti o udelenie azylu sa neprihliada na to, či žiadateľ skutočne má rasové, náboženské, národnostné, sociálne alebo politické charakteristické črty, ktoré spôsobujú jeho prenasledovanie, ak sú mu prisudzované pôvodcom prenasledovania.“

40. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Sža 38/2011 zo dňa 13. septembra 2011 „podmienkou prenasledovania z politických dôvodov nie je iba členstvo v politickej strane. Za prenasledovanie z politických dôvodov v zmysle zákona o azyle je možné považovať aj aktivity žiadateľa o azyl spočívajúce v sympatizovaní s politickou stranou, ktorej členovia sú v krajine pôvodu žiadateľa o azyl prenasledovaní, a to formou propagácie politickej strany (vylepovanie plagátov, verejnými diskusiami).“

41. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by žalobca v krajine pôvodu prezentoval svoje politické názory, za ktoré by mohol byť prenasledovaný alebo že by mohli v uvedenom ohľade existovať opodstatnené obavy z takéhoto prenasledovania. Rovnako správny súd nezistil, že by určité politické črty, ktoré by mohli spôsobiť opodstatnené obavy z prenasledovania, prisudzoval žalobcovi pôvodca prenasledovania, ktorý ani nebol žalobcom jasne definovaný.

42. Správny súd zdôrazňuje, že žalobca nie je osobou, ktorá by sa v krajine pôvodu alebo aj počas pôsobenia na území Slovenskej republiky vo vzťahu k RF politicky exponovala. Žalovaným nebolo zistené a žalobcom nebolo formulované žiadne konanie, ktoré by mohlo v krajine pôvodu žalobcu preukazovať dôvodnosť žalobcom až dodatočne formulovaných obáv zo svojho prenasledovania.

43. „Posudzovanie dôveryhodnosti žiadateľa o udelenie azylu je výsledkom celkového hodnotiaceho procesu a úvah odporcu o osobnosti žiadateľa s prihliadnutím k miere reálnosti, resp. vierohodnosti ním tvrdných dôvodov odchodu z krajiny pôvodu v konfrontácii so všeobecne známymi informáciami o krajine pôvodu. Rozhodujúcimi pre záver o nedôveryhodnosti žiadateľa nemôžu byť len niektoré nepatrné nezrovnalosti alebo len omylom vysvetlené nejasnosti v tvrdeniach žiadateľa, ale

zásadné rozpory vo výpovediach, ktoré správny orgán rozpozná“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Sža 15/2008 zo dňa 19. augusta 2008).

44. „Pokiaľ je výpoveď žiadateľa o azyl v priebehu správneho konania konzistentná a vnútorne bez rozporov, jeho tvrdenia sú zrozumiteľné, zhodné a bez vnútorných rozporov a nevybočuje z dôvodov, pre ktoré žiada o azyl, nemožno klásť neprimeraný dôraz na prvé vyhlásenie žiadateľa o azyl pred príslušníkmi policajného zboru a z prípadných nejasností vo výpovedi žiadateľa o azyl bez ďalšieho nemožno vyvodiť záver o jeho nedôveryhodnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Sža 9/2007 zo dňa 16. októbra 2007, Rozsudok NS SR sp. zn. 1Sža 4/2014 zo dňa 28. februára 2015).

45. Správny súd z obsahu zápisnice o vyjadrení žalobcu zo dňa 24.10.2021, č.p. PPZ-HCP-BA9-103-012/2020-AV zistil, že žalobca na otázku správneho orgánu, či bol z nejakej krajiny Európskej únie vyhostený odpovedal „nie nebol som vyhostený zo žiadnej krajiny.“ V dotazníku žiadateľa o udelenie azylu dňa 02.12.2021 bol žalobca vyzvaný k tomu, aby uviedol, či trvá na svojom vyjadrení, že nepoužíval žiadne iné mená a rovnako na vysvetlenie k neuvedeniu tej skutočnosti, že bol vyhostený z inej krajiny, na čo žalobca odpovedal, že v ČR mal doklady na iné meno a otázku o vyhostení z inej krajiny nepočul resp. vôbec nebral vážne tieto otázky, keďže malo prísť k rýchlemu transportu do ÚPZ. Správny súd zdôrazňuje, že nezrovnalosti ohľadom toho, či žalobca používal aj iné meno a či bol vyhostený z inej krajiny, nie sú nepatrné nezrovnalosti alebo len omylom vysvetlené nejasnosti v tvrdeniach žiadateľa, ale zásadné rozpory vo výpovediach, ktoré správny orgán rozpoznal. Správny súd v súvislosti s rozpormi výpovede žalobcu vyhodnotil výpoveď žalobcu v azylovom konaní ako nekonzistentnú, na základe čoho správny súd prisvedčuje záveru žalovaného, ktorým bol žalobca vyhodnotený na základe výsledkov azylového konania ako nedôveryhodná osoba, a to z dôvodov, ktoré žalovaný konkrétne v napadnutom rozhodnutí vymedzil.

46. Správny súd poukazuje na správnosť skutkových zistení žalovaného, že žalobca sa opakovane do krajiny svojho pôvodu vracal, aj za účelom vybavenia víz alebo povolenia na podnikanie na Slovensku. V administratívnom konaní neboli zistené žiadne indície o tom, že by žalobca mal potiaže v krajine pôvodu, ktoré by mu sťažovali plnenie jeho životných a pracovných plánov a celkovo kvalitu života, a to z dôvodu presadzovania určitých politických názorov.

47. Správny súd zistil, že žalobcom uvádzané dôvody v jeho žiadosti o udelenie azylu nemožno podradiť pod pojem existencie opodstatnených obáv v krajine pôvodu z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, alebo existencie prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd v krajine pôvodu. Taktiež je podľa správneho súdu v kontexte vyjadrení žalobcu v konaní o udelenie azylu dostatočne zistený skutkový stav žalovaným a správne vyhodnotený dôkazný prostriedky žalovaným v napadnutom rozhodnutí.

48. Správny súd poukazuje na to, že žalovaný podrobne posúdil, či v prípade žalobcu nie sú splnené podmienky poskytnutia doplnkovej ochrany podľa § 13a a § 13b zákona o azyle a zistené skutočnosti správne a zákonne vyhodnotil. Zmyslom a účelom doplnkovej ochrany je poskytnúť subsidiárnu ochranu a možnosť prechodného ročného pobytu na území SR tým žiadateľom o medzinárodnú ochranu, ktorým nebol udelený azyl, ale u nich by bolo (z dôvodov taxatívne uvedených v zákone o azyle) neúnosné, neprimerané, či inak nežiaduce dočasne požadovať ich vycestovanie. Hoci sa aplikácia inštitútu doplnkovej ochrany viaže k objektívnym hrozbám po prípadnom návrate žiadateľa do krajiny pôvodu, teda čiastočne k iným skutočnostiam nastávajúcim v odlišnom čase než v prípade aplikácie inštitútu azylu, sú pri rozhodovaní o poskytnutí, či neposkytnutí doplnkovej ochrany do značnej miery určujúce tvrdenia samotného žiadateľa a z nich je potrebné vychádzať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. ISža/77/20410 z 12. októbra 2010).

49. Správny súd prisvedčuje záverom žalovaného v napadnutom rozhodnutí, kedy správny orgán posúdil každý z bodov § 2 ods. f) zákona o azyle samostatne so záverom, že podľa vlastných slov žalobcu, voči nemu v krajine pôvodu nikdy nebolo vedené trestné stíhanie. V krajine pôvodu nevyvíjal žiadnu činnosť, pre ktorú by mohol byť potrestaný. Je preto možné konštatovať, že v jeho prípade možno vylúčiť uloženie trestu smrti alebo jeho výkon. Správny orgán po komplexnom posúdení vyhodnotil prezentovanú obavu o život ako nedôveryhodnú a v priebehu konania sa taktiež preukázalo, že ani takáto forma vážneho bezprávia mu nehrozí. Vyplýva to zo samotného konania žalobcu, ktorý napriek prezentovanej obave o život sa niekoľkokrát vrátil a pobýval v mieste svojho bydliska v krajine pôvodu. V

dostupných zdrojoch sa nenachádza informácia, že by na území RF, ako aj konkrétne v Moskve, kde má žalobca trvalé bydlisko, prebiehal akýkoľvek ozbrojený konflikt, ktorým by mohol byť v prípade návratu do krajiny pôvodu ohrozený na živote.

50. K argumentácii právnej zástupkyne žalobcu, kedy v správnej žalobe uviedla ako dôvod udelenia azylu situáciu na Ukrajine a to, že Slovenskú republiku považuje Rusko za nepriateľský štát, pričom žalobca tak požiadal o azyl v Slovenskej republike ako nepriateľskej krajine, kde v minulosti podnikal alebo pracoval, bude v prípade návratu do Ruska automaticky považovaný za zradcu, správny súd v zhode s vyjadrením žalovaného upriamuje pozornosť na znenie ust. § 49 ods.3 zákona o azyle, podľa ktorého znenia „ministerstvo nesmie počas doby, keď je cudzinec žiadateľom, počas trvania azylu, počas poskytovania doplnkovej ochrany, počas konania o poskytnutie dočasného útočiska a počas poskytovania dočasného útočiska poskytnúť údaje podľa § 48 do štátu podľa § 8, § 13a a § 29 ods. 1 bez súhlasu dotknutej osoby. Ministerstvo alebo iný orgán verejnej správy nesmie bez súhlasu dotknutej osoby poskytnúť krajine pôvodu informácie o tom, že cudzinec podal žiadosť o udelenie azylu a o dôvodoch takej žiadosti ani vtedy, ak azyl alebo doplnková ochrana zanikli alebo cudzinec už nie je žiadateľom. Ministerstvo nesmie získavať informácie o cudzincoch od pôvodcu ich prenasledovania alebo vážneho bezprávia spôsobom, ktorým sa pôvodca prenasledovania dozvie, že títo cudzinci sú azylanti alebo cudzinci, ktorým sa poskytla doplnková ochrana; v prípade žiadateľov od údajného pôvodcu prenasledovania alebo vážneho bezprávia.“ Navyše, v priebehu konania neboli zistené také skutočnosti, že by automaticky, bez ďalšieho, každý občan Ruskej federácie, ktorý podnikal alebo podniká resp. pracoval či pracuje na území SR alebo tu mal či stále má pobyť, bol považovaný za nepriateľa Ruskej federácie z dôvodov, ktoré uviedla právna zástupkyňa žalobcu v správnej žalobe.

51. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu prišiel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je zákonné a žalovaný správne a zákonne konštatoval, že žalobca nespĺňa zákonné podmienky na udelenie azylu a rovnako nespĺňa ani zákonné podmienky na poskytnutie doplnkovej ochrany.

52. Správny súd uzavrel, že žalovaný pri posudzovaní prípadu postupoval v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou, zohľadnil všetky vyhlásenia žalobcu, dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu, jeho postavenie a osobné pomery. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Rozhodnutie zodpovedá zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa podľa názoru súdu dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými, pre posúdenie predmetnej veci rozhodujúcimi skutočnosťami, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad. V jeho postupe neboli zistené také procesné pochybenia, ktoré by mali za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného správny súd uzavrel, že žalovaný správne vyhodnotil zistený skutkový stav a na tento správne aplikoval ustanovenia zákona o azyle majúca za to, že žalobca nespĺnil podmienky pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky v zmysle ust. § 8 a § 10 zákona o azyle a ani podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalobu ako nedôvodnú podľa § 219 SSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania. (§ 443 SSP) Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu. (§ 439 ods. 3 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP). Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).